

Jaargang 7 | nr 4

Thuis haven

Welzijn voor zeemannen

Port of
Antwerp

Eén met de wereld

Dit was 2019!

DeWaterbus blijft bestaan

In 2017 zag DeWaterbus het licht als proefproject van Port of Antwerp. Dit alternatieve vervoermiddel bleek al snel een groot succes. In 2019 kwamen er verschillende haltes bij op de Schelde. In het Vlaams regeerakkoord werd vastgelegd dat Vlaanderen het mobiliteitsproject verder zal financieren. Geweldig nieuws!

Waterstofpionier Energy Observer warm onthaald in de haven

De Energy Observer, het eerste vaartuig ter wereld dat 100% emissievrij vaart op waterstof en zonne- en windenergie, kwam naar onze haven op 21 maart. Een topmoment om alle groene initiatieven binnen havencontext te tonen aan een groot publiek. En dat is goed gelukt tijdens de tentoonstelling 'Watt's Next'!

Recordschepen meren aan

Megaschip MSC Isabella met een capaciteit van 23.656 TEU, verbrak in oktober het record van grootste schip in onze haven. Niet lang daarna pakte grote zus MSC Leni, met plaats voor 23.756 TEU, de titel af. Ook MSC Gülsün meerde dit jaar nog aan in Antwerpen.

Opening Nautische en Operationele Cluster

2019 zal de boeken ingaan als het jaar dat onze Nautische en Operationele Cluster werd geopend. Onze technische en nautische medewerkers hebben hiermee een nieuwe thuisbasis in de haven. De cluster is uitgerust met zonnepanelen, een deel groen dak en nog vele andere duurzame elementen, waardoor de gebouwen het BREEAM-certificaat 'Very Good' kregen.

PSA Antwerp investeert in reusachtige kranen

Een prachtzicht: de komst van de twee nieuwe kranen van PSA Antwerp in november. Met een hijshoogte van 52 meter en een 70 meter lange giek, behoren ze tot de grootste ter wereld. PSA liet de kranen op maat maken in Shanghai en zond zelfs een medewerker uit om dit proces van dichtbij op te volgen.

Tram 24 rijdt naar het Havenhuis

Sinds 8 december is hij er: de verbinding tussen het Havenhuis, het Centraal Station en Deurne. Wil je het Havenhuis eens bezoeken? In een kwartiertje ben je er vanuit het Centraal Station. Vergeet niet om een rondleiding te boeken op portofantwerp.com/nl/havenhuis

Chemie boomt in onze haven!

Onder andere Ineos en BASF kondigden investeringen in nieuwe productie-installaties aan in 2019. De tankopslagbedrijven Standic en Sea-MOL (een samenwerking tussen Sea-Tank en MOL Tankers) kozen voor Antwerpen als locatie voor een nieuwe opslagterminal. Zo versterken we een van de grootste maritieme chemieclusters!

Nog niet genoeg gehad?

Check alle havenhoogtepunten op ons YouTube-kanaal.

Inhoud

één met de wereld

- 04 **Rotsen in de branding**
De Antwerpse welzijnswerkers voor zeelui

één met de haven

- 07 **Scheepskost**
08 **Iets horen waaien**
"De haven een mannenwereld?"
10 **Een dag met een preventieadviseur**
11 **Speeltijd in de haven**

één met de omgeving

- 12 **Oude relatiegeschenken krijgen nieuw leven**
Een dubbelinterview

één met de toekomst

- 14 **Op het goede spoor**
AB Inbev gebruikt de biertrein
15 **De plastic challenge**
16 **De haven vroeger en nu**

15

één met de toekomst
De plastic challenge

08

één met de haven
"De haven een mannenwereld?"

Rotsen in de branding

De Antwerpse welzijnswerkers voor zeelui

Elke dinsdag komen ze samen: de welzijnswerkers voor zeelui. Een bont gezelschap van allerlei nationaliteiten. Zo zijn er havenaalmoezeniers van de verschillende zeemanskerken en is er ‘zeemansmoeder’ Ann van het Harbour Hotel. Ook enkele vrijwilligers helpen mee. Samen doen ze ongelooflijk veel voor de zeemannen die aankomen in Antwerpen. “Als er een probleem is, komen ze altijd naar ons.”

Uniek aan het welzijnswerk voor zeemannen in Antwerpen is de diversiteit aan religieuze organisaties en de goede samenwerking tussen de hulpverleners. Samen bezoeken ze de schepen, want de periode dat elke zeeman een tijdje in de stad verblijft is voorbij. Omdat de haven zo groot is, hebben de welzijnswerkers het gebied onderling verdeeld. Ieder neemt een aantal terminals voor zijn of haar rekening. Op dinsdagochtend vertellen ze elkaar, onder het genot van een croissant en een kop koffie, wat ze hebben meegemaakt: een ongeval, bemiddeling bij loongeschillen of gewoon leuke reacties van zeelui. Iedereen is welkom op deze vergadering.

geweest of voor de kajuit is gezegend. Het is heel belangrijk voor hun geestelijk welzijn om een nare gebeurtenis met een ritueel te kunnen afsluiten.”

Een gezonde geest in een gezond lichaam

Voor spirituele vieringen kunnen zeemannen in het Seafarers' center terecht. Daar is een kapel. “We houden elke zaterdagavond en zondagavond vieringen, als er genoeg volk is”, aldus Marc. “Soms zit het vol, maar als het warm is willen de zeemannen ook weleens rondlopen en wat van de stad zien.” Wie vanuit de haven naar het centrum wil gaan, wordt opgehaald door een bus. De aalmoezeniers zijn er voor meer dan alleen mentaal welzijn. Samen verdelen ze bijvoorbeeld tweedehands kleding, telefoonkaarten en internetkaarten.

“De kerst is onze topperperiode”, vertelt Marc. “We organiseren altijd een kerstviering en werken heel hard de dagen voordien om elk schip te bereiken en de bemanning uit te nodigen.” Iedereen is welkom in het Seafarers' center. Er zijn ook niet-religieuze activiteiten voor de zeemannen in Antwerpen. Sportwedstrijden bijvoorbeeld. “Heel belangrijk”, vindt Marc, “want een fitte bemanning is een veilig schip”.

Van mutsen tot medicatie

Ann Van der Sypt, welzijnsmedewerker bij het Harbour Hotel, is voor veel mensen in de haven een vertrouwd gezicht. Kennen ze haar niet, dan vertrouwen de mensen haar snel. “Het is voor mijn job vaak handig dat ik een vrouw ben, want in veel culturen staat de vrouw symbool voor de zorgende figuur, of een luisterend oor.” Ann voert wekelijks heel wat gesprekken met zeelui, van oppervlakkige tot heel emotionele. Net als de andere welzijnswerkers neemt Ann ook allerlei nuttigs mee aan boord. “Soms hoor je nog weleens

het vooroordeel dat zeemannen aan wal te veel drinken en prostituees bezoeken. Ik kan je zeggen dat het grootste deel vooral bezig is met familie. De internet- en telefoonkaarten die wij aanbieden zijn het eerste waar ze om vragen.” Ook warme kleding doet het goed. Zeker voor zeemannen uit de Filipijnen, die regelmatig toekomen in T-shirt en korte broek, zelfs in de winter, is winterkledij een must. Ann richtte jaren geleden ‘de mutsenclub’ op voor extra warmte. De leden breien jaarlijks duizenden mutsen die ze bezorgen bij de bemanning. Met kerst voorzien ze speciale geschenkpakketten met een muts, chocolade en gadgets, waarvan er 600 in Antwerpen worden verdeeld en 500 in Gent.

Het grootste deel van de zeemannen is vooral bezig met familie.

Moeilijke vragen zijn er ook, vertelt Ann: “Ik herinner me nog een geval van iemand die een type diabetes had waardoor hij eigenlijk niet mee aan boord mocht. Maar zijn vrouw was ernstig ziek, dus hij had net gedaan of er niets was, zodat hij nog eens kon meevaren om haar kosten te betalen. Eens in Antwerpen aangekomen, was zijn medicatie op. Hij vroeg of ik nieuwe kon voorzien. Een enorme verantwoordelijkheid, want als hij zonder medicijnen terug op zee zou gaan, zou het niet goed aflopen. Gelukkig heb ik met de dokter hier alles kunnen regelen. De dankbaarheid op zo’n moment is enorm.”

› Lees het vervolg op p.6

Een zwaar bestaan

Ann vertrekt niet alle dagen naar de schepen maar werkt ook vanuit het Harbour Hotel. Hier worden zeemannen die ziek of gewond zijn tijdelijk opgevangen. Vroeger verbleven zeemannen langer in het hotel, maar tegenwoordig liggen de schepen steeds minder lang in de haven. "Het is een uitdaging om iedereen te bereiken."

"Als zeeman zie je niet per se veel van de wereld", laat Marc Schippers weten. "Je ziet vooral veel terminals. Combineer dat met keihard werken wanneer een schip aanmeert, lange dagen en steeds negen maanden varen om dan drie maanden thuis te zijn. Voor veel zeelui van de Filipijnen en Indonesië is dit het geval. Er is niks romantisch aan het zeemannenbestaan", besluit hij. Ann valt hem bij: "Het is een zwaar beroep en het wordt steeds zwaarder. Maar ik zie ook schepen waar de sfeer heel goed is. Een goede kapitein en vooral een goede kok kan een wereld van verschil maken."

Zeemansfamilie in Antwerpen

Voor de meeste crews is de 'home port' in Antwerpen toch broodnodig, vindt Marc: "Deze hulp bestaat al 201 jaar. Ik denk dat dit altijd zal blijven bestaan." Gelukkig zijn er al diverse jonge vrijwilligers die taken op zich nemen. Zo doet de jonge Duitse Kaya een vrijwilligersjaar in het Harbour Hotel. Naast Duits en Engels, spreekt Kaya vanwege zijn roots ook vlot Turks. "Mijn mooiste moment was toen we een schip met volledig Turkse crew bezochten", vertelt Kaya. "Omdat zij vaak geen Engels spreken, is dat een schip waar welzijnsmedewerkers normaal niet echt iets voor kunnen doen. Ze waren dan ook heel blij dat ze eens iemand zagen die hun taal sprak en ze hebben me laten weten dat ik altijd welkom ben bij hen."

"Je kan echt een band opbouwen", voegt Marc Schippers toe. "Sommige zeemannen komen hier al jaren en het vertrouwen is dan zeer groot. Dan ben je een soort familie. Het vereist veel inspanning om deze banden te creëren, en continue aanpassing aan de veranderende situatie, maar het is de moeite meer dan waard." •

Vrijwilliger Kaya spreekt niet alleen Engels maar ook Duits en Turks

De welzijnswerkers delen maar liefst 1100 mutsen uit tijdens de kerstperiode

Scheeps- kost

Geen druppel!

De meeste rederijen hanteren een nultolerantie voor alcohol.

Kok van de week

Op kleinere schepen en sleepboten kookt de crew zelf.

Filipijs

De meeste koks komen uit de Filipijnen.

Als je ver van huis bent is lekker eten belangrijk. "De kok maakt het verschil aan boord", weet stuurman Tim Hastir. Hij biedt ons een kijkje in de scheepskeuken.

Tim: Aan het begin van mijn tijd op de tankers kwamen koks meestal uit Kaapverdië. Zij beheersen zowel de exotische als de westerse keuken. Tegenwoordig zijn de koks, net als de meeste matrozen, vaak Filipijnen. Zij koken vooral traditionele Filipijnse schotels, maar doen hun best om ook Europese gerechten te maken. Met wisselend succes. *(lacht)*

Stoofvlees zonder bier

Er zijn nog factoren die de kwaliteit van het eten beïnvloeden. Zo heeft niet elk schip een grote koelruimte. Dan krijg je na een tijd voedsel uit blik geserveerd. Ook worden de ingrediënten meestal door maritieme winkels geleverd aan boord en soms is dat niet naar je goesting. Balen! Niet elk ingrediënt mag mee aan boord. Vroeger mochten we al eens een pintje drinken. Vandaag zijn steeds meer schepen alcoholvrij. Dat betekent ook: geen trappist meer in het stoofvlees. Dat is voor een Belg toch moeilijk te aanvaarden. Stoofvlees op basis van bouillon, stel je voor!

Eten verbindt

Op een schip houdt het eten je niet alleen fysiek op de been, het is ook een sociaal gebeuren. Een moment om even samen te ontspannen. Een pizza-avond is altijd een succes. De meest memorabele maaltijden zijn de kerstdiners. Op de Filipijnen is het traditie om speenvarken te bereiden op kerstavond. Het duurt uren, maar je merkt dat het een hoogtepunt is voor de Filipijnse matrozen. Ze hebben even het gevoel dat ze thuis zijn. •

Iets horen waaien

“De haven een mannenwereld?”

Justine

“Werken in de haven? Dat is alleen iets voor stoere, volkse mannen!”

MARGAUX, 16 jaar, laatstejaars Grieks-wiskunde aan het Sint-Ritacollege in Kontich:

Ik associeer de haven onmiddellijk met **dokwerkers en arbeiders**. Met handenarbeid, terwijl ik werk zoek als bediende. Daarnaast vind ik de haven vooral een plek voor stoere, volkse mannen. Ik zou me geïntimideerd voelen. Ik heb geen zin om mij te moeten bezighouden met mezelf te bewijzen als vrouw.

Veel van mijn medeleerlingen kijken neer op de haven. Ze vinden de haven te volks of te kil.

Talentenstroom liet een bevraging uitvoeren onder jongeren over ‘werken in de haven’. De eerste associaties zijn vaak negatief: kil, onbeschaafd, afstandelijk. Terecht? Margaux, een van de jongeren, kruist de degen met Justine, die al enkele jaren in de haven werkt.

“De haven een mannenwereld? Dat is volledig achterhaald!”

JUSTINE, 25 jaar, Husbandry/Owners Desk bij Steder Group:

Wanneer mensen me vragen naar mijn job, antwoord ik altijd: “Ik werk in de havensector”, onmiddellijk gevolgd door “maar ik ben geen dokwerker hoor!”

Niet dat daar iets mis mee is. Ik zie steeds meer vrouwen in fluorescerende jas op de kaaien staan en zij doen uitstekend werk. Het is een feit dat de haven voornamelijk geassocieerd wordt met stoere, mannelijke havenarbeiders en kraanmannen, terwijl er hier veel meer is. De havensector heeft veel meer te bieden dan zware fysieke arbeid. Het laden en lossen van schepen is belangrijk, de administratieve weg die goederen afleggen voor ze geïmporteerd of geëxporteerd worden evenzeer. Of wat dacht je van alle innovatieve projecten die uitgerold worden in de haven? In ieder geval, de vrouwen die in dergelijke kennisjobs werken moeten zeker niet onderdoen voor de mannelijke delegatie in de sector.

Toch krijg ik nog weleens te maken met vooroordelen. Het gebeurt wel dat een mannelijke kapitein denkt een man aan de telefoon te krijgen en dan inhaakt na het horen van mijn stem. En als er eens iemand belt voor de “kapiteinskamer” in de verwachting dat hij dan een man zal bellen, denk ik er altijd over om hem in de wacht te zetten en opnieuw op te nemen met “Goedemiddag, met Justine van de kapiteinskamer.” Eerlijk gezegd trek ik me er niet te veel van aan. Mijn collega’s en leidinggevende hebben me nooit het gevoel gegeven dat mijn geslacht mij minder bekwaam maakt. Uiteraard moet ik mezelf bewijzen, maar dat moeten we allemaal, in elke sector, wie we ook zijn. Ik denk dat veel mensen gewoon te weinig weten over de mogelijke carrières in de haven. En te weinig over de haven zelf.

Ik was zelf lang onwetend over de impact en verscheidenheid van havenberoepen. Als pas afgestudeerde leraar secundair onderwijs had ik niet direct ambitie om leerkracht te worden. Toen kreeg ik onverwacht, zonder voorkennis, de kans om te starten bij een douaneagent.

Mijn collega’s hebben me nooit het gevoel gegeven dat mijn geslacht mij minder bekwaam maakt.

Ik had nog nooit gehoord van het beroep, maar mocht toch meteen beginnen. Pas toen zag ik in hoe belangrijk de haven eigenlijk wel is. In mijn achtertuin groeien geen bananen en brandstof komt hier niet zo uit de put. De bijdrage die de haven levert aan de maatschappij is van onschatbare waarde. De haven is gewoon onmisbaar in onze huidige wereld. Wat zouden we doen zonder alle grondstoffen en producten die hier binnenkomen? Dat besef van een groter geheel en dat ik daaraan meewerk, geeft me veel voldoening. •

Een dag met preventieadviseur Danny

Danny helpt arbeidsongevallen voorkomen. Veiligheid voorop!

7:15

Een vroege start! Ik begin de dag met het dagelijks werk-overleg. De technische collega's krijgen informatie over hun taak van vandaag. Dat kan van alles zijn, bijvoorbeeld onderhoud van gebouwen. Alle risico's zijn juist ingeschat, dus ik kan iedereen met een gerust hart laten vertrekken.

Ik overloop snel mijn e-mails. Een bootman heeft een melding gedaan van de defecte verwarming in zijn schuilhuisje. Ik bel meteen om het in orde te brengen.

7:30

Een magazijnier belt me: "Onze rolbrug werkt minder goed door een lichte beschadiging." Ik laat de brug vergrendelen tot de herstelling uitgevoerd is. We nemen geen enkel risico.

8:15

9:00

Vergadering in het Havenhuis. Met de technische managers bespreken we wat er op de planning staat qua belangrijke werken. Mijn collega's en ik volgen ook op of onze eerdere adviezen zijn uitgevoerd.

10:00

Mijn advies is gevraagd bij het onderzoek van een bijna-ongeval. Als preventieadviseur heb je toch net een andere bril op en die komt vaak van pas.

13:10

Na de lunch ga ik samen met mijn collega's Hannelore, Willem en Kris op pad. De werken aan de Mexicobrug zijn afgerond en wij controleren of de brug voldoet aan alle vereisten.

14:00

Samen met de technische managers stel ik risicoanalyses op voor nieuwe werktaken. We kijken wat we al kunnen doen om ongevallen te voorkomen.

15:25

Iedereen die ik vanochtend vroeg heb gezien komt nu terug van het werk en brengt verslag uit. "Dat is maar net goed afgelopen!", hoor ik iemand zeggen en ik vraag even door. Door goed op te letten, voorkom je een hoop arbeidsongevallen.

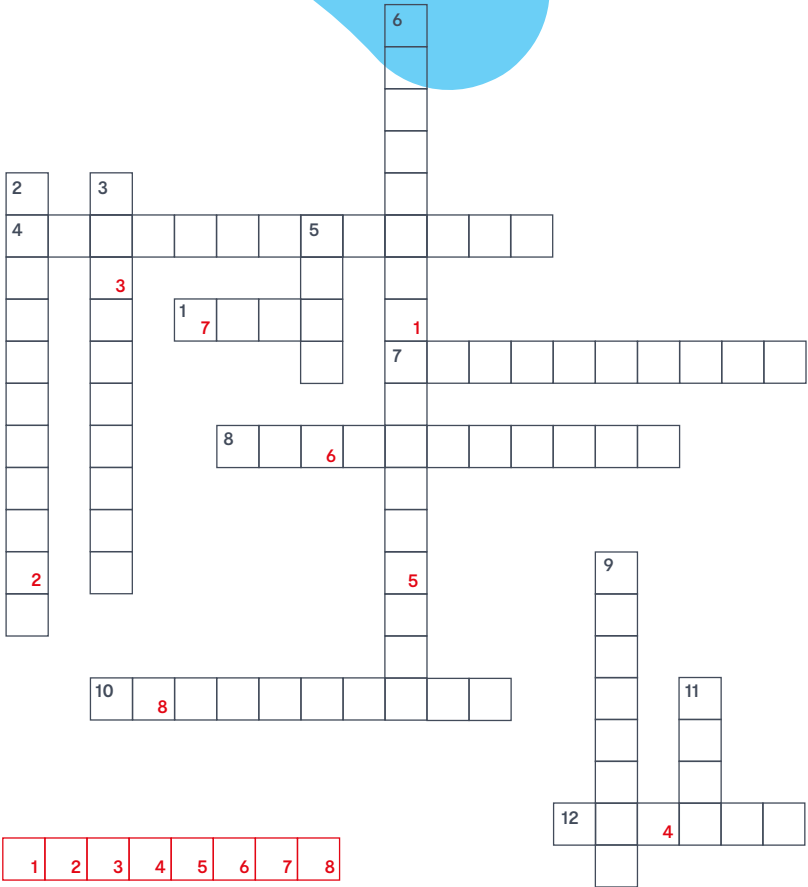

Havenklap

Met zoveel havengeschiedenis zijn tal van historische gezegden de revue gepasseerd. Raad jij wat er achter deze havenklap schuilt?

Oplissing: "Jef legde de katoenen zakken op een transportband en bereikte als eerste het loopvlak in het ondererruim van het schip."

Jef legde de fijn hemmekes op de band en verdiende de fles.

VERTICAAL

- 2 Welk materiaal met het oude logo erop hadden we nog veel liggen?
- 3 Waardoor lieten veel deelnemers van de plastic challenge zich inspireren?
- 5 Welk vervoermiddel rijdt sinds 8 december naar het Havenhuis?
- 6 Spirituele dienstverlening aan zeelui wordt gegeven door een:
- 9 Welke sleepboot zie je vanaf eind 2020 in de haven?
- 11 Wat is volgens Tim Hastir een van de belangrijkste dingen voor de sfeer op een schip?

HORIZONTAAL

- 1 Hoe heet de jonge Duitse vrijwilliger die de havenaalmoezeniers en welzijnsmedewerker helpt?
- 4 Wat schaffen de meeste zeemannen direct aan in de haven om te skypen?
- 7 Welke club richtte welzijnsmedewerker Ann Van der Sypt op?
- 8 Bij welk bedrijf werkt Justine?
- 10 Welk bouwwerk controleren preventieadviseur Danny en zijn collega's?
- 12 Hoe heet het atelier waar al ons materiaal tot mooie gadgets wordt verwerkt?

Puzzelen maar!

Kan jij dit kruiswoordraadsel oplossen? De antwoorden vind je in deze Thuishaven.

WIN een van de 10 pennenzakken van Port of Antwerp en Kunnig!

Duurzaam, handig en handgemaakt: de gadgets van Kunnig. Of het nu voor op school is of voor op je werk, een pennenzak komt altijd van pas.

Surf voor vrijdag 14 februari naar <https://bit.ly/3azLUPn> vul de oplossing van het kruiswoord-raadsel in en wie weet steek jij binnenkort zo'n prachtexemplaar in je tas!

Oude relatiegeschenken krijgen een nieuw leven

Sophie

In januari 2019 lanceerden we een nieuw Port of Antwerp logo. Al onze producten kregen een nieuw jasje. Maar wat doe je dan met al het materiaal met het oude logo erop?

Jamilla

1 fietstas

is goed voor ongeveer 6 pennenzakken

Onder het motto "Nooit zomaar iets weggooien", zochten onze collega's een oplossing. Op zoek naar een goede plaats om de oude fietstassen en totebags een tweede leven te geven, kwamen ze uit bij sociaal atelier Kunnig. Branding advisor Sophie van Aubel benaderde Kunnig met de vraag om originele geschenken te ontwerpen. Hier stond een enthousiast team klaar onder leiding van Jamilla Boujouh om het materiaal zorgvuldig te versnijden, knippen en naaien tot prachtige nieuwe gadgets.

Terug naar het begin: hoe is het project tot stand gekomen?

Sophie: Na een blik op al het textiel met het oude logo ging ik op zoek naar een atelier met de juiste ervaring om dit te recyclen. Al snel kwam ik terecht bij Kunnig en de klik was er meteen. Een sociaal atelier, in Antwerpen en met een hoop leuke en heel bewaarde mensen! Samen met Jamilla hebben we gekeken welke gadgets we konden maken van ons materiaal. We hebben gekozen voor pennenzakken, sleutelhangers en turnzakjes. Deze zijn nu te koop in het MAS Havenpaviljoen.

Wat is Kunnig?

Jamilla: We zijn een maatwerkbedrijf, wat inhoudt dat mensen die niet direct in het gewone werklevens kunnen instappen, hier onder begeleiding aan de slag kunnen. We hebben een metaalatelier, houtatelier en textielatelier en we maken producten winkelklaar. Daarnaast werken onze medewerkers regelmatig op locatie. Een kleine ploeg vertrekt dan met een werkleider naar een bedrijf om daar een deel van het werk over te nemen.

En jij begeleidt het textielatelier?

Jamilla: Ja, ik sta al bijna acht jaar met veel plezier in het textielatelier. In ons atelier werken veel politieke vluchtelingen, bijvoorbeeld uit Syrië of Afghanistan. Echte vakmannen, met oog voor detail. Zij zijn dankbaar om ergens hun handen uit de mouwen te steken en ik ben blij met zo'n goede werkkrachten. Het is ontzettend leuk hen te begeleiden. Ze werken hier vaak voor een korte periode terwijl ze Nederlands leren. Daarna stromen ze door naar andere jobs.

Hoe verliep de samenwerking tot nu toe?

Sophie: De samenwerking verliep erg vlot, een echt partnership. Jamilla zorgde voor enkele prototypes. Dat maakte het gemakkelijk om te beslissen wat we zouden maken. En met resultaat: de eerste gadgets zijn af en de complimenten stromen binnen. Onlangs zijn er nog fietstassen met het oude logo ingezameld die Jamilla en haar team ook zullen omtoveren tot een nieuw product.

Jamilla: Ook ik vond het een fijn proces. Het was tof om eens de tijd te hebben en grondig na te denken over hoe we de producten zouden maken. Toen ik de dozen zag binnenkomen, dacht ik "Oh, dat valt mee", maar uiteindelijk zijn er toch 500 fietstassen en totebags door onze handen gegaan. •

Op het goede spoor

Misschien heb je het al opgepikt: AB InBev gebruikt tegenwoordig een biertrein om het grootste deel van hun bier te vervoeren binnen de haven. Dat zorgt voor minder files op de baan en is duurzamer!

Bierliefhebbers wereldwijd

90% van de in België gebrouwen Stella Artois is bestemd voor export. Hiervan gaat 75% in de Antwerpse haven aan boord. Voor het aan de scheepstocht begint, heeft het bier al een hele rit achter de rug. Een deel met de vrachtwagen, een deel per trein. De biertrein in de haven regelde AB InBev samen met Katoen Natie, het magazijn waar de treinen gevuld worden, spoorbedrijf Lineas en terminaluitbater DP World. De verbinding vervangt 5.000 vrachtwagenritten per jaar. In totaal vervangt AB InBev 20.000 vrachtwagenritten door spoorvervoer in 2020. "Onze export blijft groeien en dat brengt een verantwoordelijkheid met zich mee", zegt Alexander Soenen, brouwerijdirecteur van Stella Artois. Natuurlijk kan het nog beter. "We kijken voortdurend naar nieuwe groene oplossingen. Ons doel is 25% minder CO2 uitstoot tegen 2025." •

Copyright: Schweizerzug AG

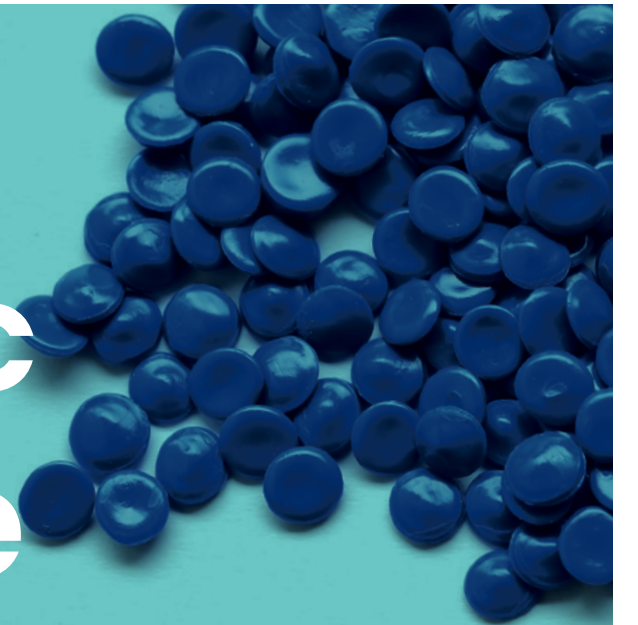
"Een modal shift naar spoorvervoer staat hoog op ons verlanglijstje. Wist je dat spoorvervoer gemiddeld **6 keer minder energie** verbruikt dan vrachtvervoer over de weg en **9 keer minder CO2 uitstoot**? Daarnaast haalt een trein gemiddeld 45 vrachtwagens van de weg, wat de filedruk flink vermindert.

Helaas is goederenvervoer per spoor nog onbekend en het kan een stuk efficiënter. Bij Port of Antwerp werken we er hard aan om hier verandering in te brengen. Ons doel is een verdubbeling van het spooraandeel tegen 2030. Nog veel werk aan de winkel dus!

Gelukkig heb ik goed nieuws, want het aantal treinen en spoorconnecties stijgt. Vooral naar Duitsland, Zwitserland, Oostenrijk en Polen is er veel treinverkeer. Het spoor is geschikt voor elke soort lading, van staal tot chemische producten tot exotische vruchten. Zo rijdt er dagelijks een trein naar Zwitserland voor de grootste Zwitserse supermarkt, vol bananen en andere tropische vruchten."

KATARINA STANCOVA
senior advisor spoor bij Port of Antwerp

De plastic challenge

In augustus lanceerde Port of Antwerp de 'Galgeschoor Plastic Challenge'. Met deze challenge wilden we dé methode vinden om minuscule plastic deeltjes, ook wel pellets genoemd, uit het natuurgebied te verwijderen.

Met de samenwerking 'Zero Pellet Loss' streeft de havengemeenschap de laatste jaren naar een minimaal verlies van plastic pellets. Zo zijn er speciale afvoerputten en zeef- en afzuiginstallaties geïnstalleerd en interne procedures uitgewerkt met opleidingsprogramma's voor medewerkers. Voorkomen is belangrijk, maar wat doe je met de korrels die zich al genesteld hebben in de natuur? Met die vraag schreef Port of Antwerp een wedstrijd uit. Goed nieuws: we kregen liefst 55 innovatieve ideeën binnen! Een strenge selectie leverde drie genomineerden op: Arcadis, Deme Group en Envisan (Jan De Nul Group). Alle drie kozen ze voor een stofzuigersysteem. Wat zijn hun voorstellen?

Deme's 'olifant'

Naast de fauna die het natuurgebied rijk is, had Deme graag een 'olifant' geïntroduceerd in het Galgeschoor. Het gaat om een hoogtechnologische plasticzuiger met aangepast uiteinde aan de slang, om de plastics selectief te verwijderen uit de verschillende vegetaties en grondlagen. Om de juiste plaatsen te identificeren, werkt de olifant met menselijke begeleiders.

Arcadis: samenwerken met de natuur

Arcadis koos dan weer voor een samenwerking voor met de natuurkrachten. Stap één in dit plan is wachten op spring- en stormtij, waarbij het meeste afval samen met rietresten aan de springvloedlijn belandt. Deze lijn ligt aan de bovengrens van het gebied, net buiten de ecologisch gevoelige slikken en schorren. Stap twee: opruimen. Dit door de plastics op te zuigen, af te graven of te schrappen. •

1

De winnaar

De 'Nul-O-Plastic' van Envisan

Bij Envisan is de challenge voorgelegd aan een 50-tal jonge starters binnen het bedrijf. De Innovatie-afdeling en de Technische Dienst werkten de ideeën verder uit. Het winnende voorstel is een **rupsvoertuig** dat met minimale impact op het natuurgebied de pellets en groter plastic afval opzuigt en verwijderd.

De haven

vroeger & nu

Vroeger

Wat doe je als de vriestemperaturen aanhouden en de Schelde verandert in een ijsbaan? In 1952 werd sleepboot 'Leon Letzer' – ook wel 'het Leonneke' genoemd – ingezet om de Schelde bevaarbaar te houden. Op de foto hierboven zie je hem aan het werk. Deze trouwe Antwerpse stoomsleepboot, gebouwd in 1947, bleef in dienst tot 1989.

Nu

Vandaag telt de sleepdienst van Port of Antwerp negentien sleepboten. De meest recente exemplaren hebben een trekkracht van liefst 70 ton! Jaarlijks voeren de Antwerpse sleepers zo'n 20.000 vaarten uit om schepen veilig van en naar hun aanlegplaats te begeleiden. Tegenwoordig houden we steeds meer rekening met de uitstoot van onze vloot. Onlangs gaf Port of Antwerp de opdracht voor de bouw van een sleepboot aangedreven door waterstof, de eerste ter wereld. Binnen 2 jaar zie je deze 'Hydrotug' in weer en wind door de haven varen. •

Kalender

• 6 JANUARI - 28 FEBRUARI

Expo logboek 'haven van de toekomst'

Heb je Port of Antwerp op de Boekenbeurs gemist? Goed nieuws! Binnenkort heb je nog eens de kans om te grasduinen in de logboekjes over de 'haven van de toekomst'. Elf auteurs vulden deze boekjes in op heel uiteenlopende wijze. Ingenieuze ideeën, sinistere toekomstvisioenen of mooie woorden: je vindt het allemaal terug. Lees er alles over op: portofantwerp.com/nl/logboekjes

• 12 FEBRUARI

Antwerp Jobbeurs RAFC en Port of Antwerp

Werken in de haven? Strak plan! Op deze jobbeurs in het Bosuilstadion maak je van 11:00u tot 18:00u kennis met een 40-tal bedrijven. Breng je cv alvast in orde, want wie weet ga jij straks het stadion buiten met een nieuwe job. portofantwerp.com/nl/events

• 14 MAART

Opruimactie natuurgebied Galgeschoor

Port of Antwerp en Natuurpunt organiseren, naar jaarlijkse traditie, een opruimactie in het Galgeschoor. Samen gaan we zwerfvuil te lijf en zorgen we voor een schoon natuurgebied. Veel voldoening gegarandeerd!

FOUTJE!

In de vorige Thuishaven deelden we mee dat de Havenlandklassen op maat gemaakt zijn voor leerlingen uit het vijfde en zesde middelbaar. Fout! Dat moet natuurlijk leerlingen uit het derde en vierde middelbaar zijn. Meer informatie vind je op: <https://bit.ly/havenlandklassen>

Ontdek alle events op

portofantwerp.com/nl/events